

Της **Μελίνας Μερκούρη**

ΤΟ ΕΡΓΟ του **Γιάννη Τσαρούχη**, αγαπητό και προσιτό σε όλους τους Έλληνες – όπως άλλωστε και τα κείμενά του με τη γνωστή ευστροφία του – συγκεντρώνει τις συνιστώσες της μακραίωνης ελληνικής ζωγραφικής παράδοσης συνταιριασμένες με τη σοφία της ευρωπαϊκής ζωγραφικής.

Ενυαίσθητος, ταλαντούχος και ακούρατος ζητητής της εκφραστικής αρτιότητας οδεύει προς το ιδανικό της τέχνης του, μέσα από πολυσήμα-ντους δρόμους. Αρχικά ξεκινάει από τη λαϊκή τέχνη, πολύ λίγο παραδεκτή από τους ομοτέχνους του τον καιρό της νιότης του. Πλησιάζει και θητεύει κοντά στον **Κόντογλου** και μέσα από αυτόν στη βυζαντινή ζωγραφική. Και συνεχίζει ανάδρομα πιο μακριά στη λιτότητα της αρχαίας ελληνικής ζωγραφικής και στη μελαγχολία των πορτραίτων του Fayum. Καθώς όμως είναι ζωντανός δημιουργός θέλγεται και από τις αισθητικές κατακτήσεις του καιρού του, όσες βέβαια ταιριάζουν στην ιδιοσυγκρασία αλλά και την προπαίδειά του, όπως π.χ. η τέχνη του **H. Matisse**.

Αργότερα, ξαναγυρίζει στη λαϊκή τέχνη, ή σωστότερα σε μια σύγχρονη αίσθηση και ερμηνεία της λαϊκής τέχνης. Εδώ δημιουργεί το πιο προσωπικό του έργο. Όχι σαν ηθογράφος, αλλά σαν αυθεντικός ζωγράφος με βαθύτατη γεύση ζωής. Ο Θεόφιλος με την αφέλεια και τη ζωγραφική του αλήθεια και ο **Καραγκιόζης** με τη χρωματική ένταση και τη μορφική καθαρότητα του δίνουν τα ερεθίσματα, αλλά και τα θεμέλια και κυρίως το ήθος για το έργο του.

Όμως ούτε σ' αυτή την τόσο πετυχημένη φάση θα σταθεί αναπαυμέ-

Συσσωρευση αυτογνωσίας

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

νος. Θα συνεχίσει τον δρόμο του, προσεγγίζοντας πάλι την ευρωπαϊκή τέχνη της μεγάλης ώρας της αναγέννησης, του μπαρόκ κ.λπ. Και τώρα πάλι θα προσπαθήσει να συναρμόσει τους διάφορους τούτους κόσμους (της Ανατολής και της Δύσης) μένοντας πιστός στον εαυτό του και τιμώντας τη μαστοριά και την τεχνοσύνη του.

Αυτά τα λίγα λόγια – συνείδηση όλων όσοι αγαπούν τη σύγχρονη ελληνική τέχνη – δεν φιλοδοξούν να σκιαγραφήσουν τον **Γ. Τσαρούχη**. Θέλω μόνο να πω ότι αγαπώ – όπως και τόσοι άλλοι – το έργο του Τσαρούχη για τη συσσωρευση αυτογνωσίας που έκλεισε μέσα του. Κι ακόμη ότι τιμώ και αγαπώ όσα σπουδαία πρόσφερε στο θέατρό μας, ζωγραφίζοντας σκηνικά και φτιάχνοντας κοστούμια για μερικές από τις σπουδαιότερες μεταπολεμικές παραστάσεις.

Αλλά και πέρα από τα σκηνικά και τα κοστούμια, αγαπώ την ατμόσφαιρα που έφτιαχνε δίπλα στους κορυφαίους θεατρανθρώπους με τους οποίους δούλεψε. Και δεν μπορώ εδώ να μην αναφερθώ στον **Κ. Κουν**.

Αυτά τα λίγα λόγια δεν είναι παρά ένας απλός, θερμός και εγκάρδιος χαιρετισμός στον **Γιάννη Τσαρούχη**, πρωταγωνιστή ενός σημερινού ελληνικού μύθου.

(Το ανωτέρω κείμενο δημοσιεύεται στο επόμενο τεύχος του λογοτεχνικού περιοδικού «**Η Λέξη**», που είναι αφιερωμένο στον **Γιάννη Τσαρούχη**. Στο τεύχος αυτό συνεργάζονται ακόμη οι: **Ο. Ελύτης, Α. Μινωτής, Δ. Μυταράς, Κ. Γαβράς, Μ. Χατζιδάκις, Μ. Πλωρίτης, Δ. Ν. Μαρανίτης, Μ. Λαμπράκη - Πλάκα κ.ά.** Το αφιέρωμα συμπληρώνεται με έξι σπάνιες φωτογραφίες, ανέκδοτα κείμενα και σχέδια ειδικά καμωμένα για αυτό τον **Γιάννη Τσαρούχη**).

